

توافق روحی یا تو قع بیجا!

ولیعفوا ولیصفحو الاتحـبـون ان
یغفرالله لکم والله غفور رحیم
﴿قرآن مجید﴾
باید در گذرند و عفو کنند
آیا دوست نمیدارید که خداوند شما را
بیامر زد و پرورد گار آمر زنده و مهر بان است

- فدایکاری و گذشت
- آمیزش‌های امتحانی
- توقع و انتظار بی‌جا
- حل یک مشکل اجتماعی

福德ایکاری و گذشت

زندگی در اجتماع بندایکاری و گذشت نیازمند است، خودخواهی و خود پرستی بازندگی اجتماعی سازگار نیست، کسانی که دارای روح گذشت نیستند مجبورند که از میان اجتماع بیرون رفته در گوش و کناری کنج عزالت اختیار نمایند، واگر وضوح حالان با گوش کبری سازشی نداشته و تقوانند زندگی فردی را اختیار کنند، ناچار باید این گونه اشخاص خود را آماده سازند که عمری را در ناراحتی های روحی، و تشنجهای عصیانی پسر آورند. چه زندگی اجتماعی ایجاب می‌کند که کسر و انکساری در خواسته ها و منافع واقع شود.

زندگی زناشویی، بخش کوچکی از زندگی اجتماعی است بنا بر آنچه گفته شد ممکن است در این اجتماع کوچک حس فدایکاری و اغماض وجود داشته باشد تا آنچه از این پیوند و ازدواج در نظر بوده حاصل آید، در غیر این صورت لازم می‌آید که زندگی در چنین خانه و اجتماعی پرچه کوچک و حقیر باشد، ملال آورو خسته کننده باشد. چه ازدواج اتحاد و زیوند جسمی نیست بلکه زناشویی عبارت از توافق و یگانگی روحی است. بنابراین حسانی که از زندگی تجری خارج شده بخواهند بزنندگانی اجتماعی وارد

شده همسری برای خود انتخاب کنند، او لین درس و بزرگترین سفارشی که میباشد تیکت است که دختر پسر پاید با سرمایه گذشت و اغماض وارد میدان گردند. تناسب و تقارن روحی میان دو فرد منشاء دوستی و رفاقت میگردد.

ولی توافق و تطابق روحی از همه جهت میان دونفر اگر محال نباشد لااقل بسیار دشوار خواهد بود، چنانچه موافقت و مطابقت از نظر جنبه های شکلی و صوری میان دو نفر مشکل و ممنوع است، همین طور توافق و اتحاد در قیافه های باطنی سخت تر و دشوارتر میباشد.

پس و دختری که در مقام اختیار همسری برای خود میباشند اذ اول باید پی باین حقیقت برد و بدانند که پیدا کردن همسری که در تمام حیثیات اخلاقی با او مطابقت داشته باشد فکری خام و ناپخته میباشد.

آمیزش های امتحانی

در عصر حاضر برای انتخاب همسر رسم چنین است که دختر و پسر پیش از آنکه بعقد یکدیگر در آیند باب مراده و معاشرت میان اینان بعنوان بدست آوردن روحیات و اخلاق مفتوح میگردد.

اگرچه بعضی حد وحدودی برای این ملاقات ها و مراده ها قائل میباشند ولی بسیاری از این آمیزش های امتحانی از هر قید و بندی آزاد بوده و در واقع این عنوان و سیله ای بیش نبوده پس از رسیدن بهدف و مقصود، طرفین از یکدیگر جدا شده و از چیزی که سخن بیان نمیآید همان عقد و عروسی است.

شاید برخی گمان کنند که این آمیزش های امتحانی برای بدست آوردن همسر ایده آل و موافق بهترین راه بوده و مشکل تعیین همسر موافق باینو سیله حل و عملی میباشد در جواب باید گفت: مفاسد وزیان های اخلاقی که باینو سیله دامنگیر دختر پسر میشود فراوان بوده و پرونده هائی که باین عنوان دردادگاه های عمومی و مراجع قضائی وجود دارد همه حاکی است که این نوع مقدمه چنین ها نوعاً واهی است که از طرف اشخاص شیاد برای دبودن عفت و عصمت ولکه دار نمودن حیثیت اخلاقی و ناموسی دختران گسترده میشود این نوعه معاشرت ها علاوه بر این مفاسد از جهاتی که ذکر میشود اصولاً نمیتوانند و سیله و طریقی برای شناختن همسر ایده آل باشد.

۱- روحیات انسان دارای قشرهای متعددی است در اثر معاشرت و مراوده شاید بتوان به برخی از اخلاقیات سطحی پی برد و اطلاع حاصل کرد ولی روحیاتی که در اعمق وزوایای طبیعتهای متمرکزند باین آسانی ها و ملاقاتها ورفت و آمدها نمیتوان با آنها پی برد بلکه نیازمند بمروزمان است.

۲- روحیات آدمی در هر حال و زمانی نمیتواند ظاهر و هویدا گردد تحول و تبدل حوادث زندگی و صحنه‌های گوناگون حیات است که استعدادها و شخصیتهای روحی هر کسی را نمایان می‌سازد.

مثلاً بdst آوردن صفاتی از قبیل شکبیانی و قناعت در حال آسایش و خوش می‌سور و ممکن نیست بلکه در آن هنگام که فشارهای جانبه روزگار بسر وقت مام آمده و سختی و مشقت مانند ظلمت شب بوجود داما احاطه می‌یابد، در چنین زمانی میتواند بصفاتی از قبیل شکبیانی و بردباری و متأثث و امثال آن پی برد.

بنابراین روشن کنند؛ روحیات در واقع صحنه‌های گوناگون زندگی است که شخصیتهای روحی مارایکی پس از دیگری نمایان می‌سازد.

آیا ملاقات‌های دختر و پسر در محیط سینما و کافه و یام مجلس رقص و کاباره‌ها میتوانند معیار و میزانی برای شناختن روحیات و صفات طرفین شده آن دوراً بیکدیگر معرفی نماید؟!

۳- هر کسی صلاحیت قضاوت را ندارد آنانکه شایستگی این حقیقت را حائز می‌باشند تازه در هر زمانی و هر موقعیتی واجد شرائط شناسائی حق و باطل را ندارند قانونگذار اسلام برای قضاوت شرائط و دستورات فراوانی ذکر نموده است که عجالتاً جای ذکر آنها نیست ولی برای بdst آوردن موقعیت حساس قضاوت همین پس که اسلام حالات روحی و مزاجی قاضی را نادیده نگرفته فرموده اگر عمارضه از قبیل گرسنگی پرخوری و یا عصباتی امثال این عوارض برای اوروی داده باشد شایسته است از قضاوت و فصل حق و باطل خودداری نماید.

روی این اصل دختر و پسری که در بعمرانی ترین دوران جوانی و زمانی که شدیدترین عکس العمل‌های غرائز و عواطف جوانی ظهور و بروز مینماید واقع شده‌اند، آیا صلاحیت آنرا دارند که در موضوع انتخاب همسر که خود یکی از مرأحل خطر ناک

و حساس زندگی می باشد اقدام کرده به مجرد این ملاقاتها و مرادهای قناعت کرده با اختیار تمام و تمامی درباره همسرا ظهار نظر نماید؟؟

توقع و انتظار بیجا

البته نتیجه ای که از ذکر آن مقدمات در نظر است آن نیست که هر دختر و پسری بدون آنکه در سعادت زندگی خود دخالت کند باید چشم و گوش بسته همسری را بوی تمہیل کند و اوحق چون و چرا نداشته باشد، بلکه مقصود آنست که این توقع و انتظار بیجایی که هر کس قادر است همسرزندگی خود را آنچنان که خود خواهان آن است برای خود انتخاب کرده و در نتیجه توافق روحی و اخلاقی میان خود و همسر را تحصیل بنماید، صحیح و درست نیست.

و گرنم ذیینده هر عاقلی است که در هر کاری که انجام میدهد زیر و روی آن کار را بخوبی بررسی و تحقیق نماید تا چه رسابت ازدواج که حقاً موضوع پر اهمیتی بوده و در سعادت و شقاوت آدمی اثرات بارزی دارد.

اسلام هم مطابق همین اصل در باب تعیین همسر دستورات فراوانی داده و ملاک ازدواج خوب و همسر را بیان کرده، ما در مقالات گذشته به برخی از آنها اشاره نمودیم. علاوه بر این قانون گزار اسلام در موضوع همسر از نظر حساسیت واهمیت آن اجازه داده است که پیش از عقد مردمیتواند از نزدیک به همسر خود نگاه کرده جهات شکل و قیافه اورادر نظر گرفته و بوسیله زنانی که اهل اطلاع هستند تا آنچا که مقدور و میسر باشد از خصوصیات روحی او اطلاع حاصل کرده باشد.

ولی با این همه نمیتوان ادعای کرد که در یک صد ازدواجی که اتفاق میافتد نیمی از آنها طوری باشد که موافقت روحی و مطابقت اخلاقی بطور کلی میان زن و مرد وجود داشته باشد، و شاید هم قدری دقت در خصوصیات روحی زن و مردانه نکنند روش میسازد که اصولاً توافق کلی میان زن و مرد بسیار دشوار است، چه یک دنیا عواطف و احساسات لطیفه که در افکار و آراء هر زن وجود دارد خواهی نخواهی خط مشی فکری و عملی اور از مرد ممتاز و مشخص خواهد کرد.

حل یک مشکل اجتماعی

از همینجا میتوان بیک مشکل اجتماعی پی برد و آن فراوانی طلاق و اختلافات

و پاشیدگی اوضاع خانوادگی است که خود این پدیده اجتماعی معلول عوامل متعددی است ولی نمی‌توان انکار کرد که یک عامل مهم آن همین توقعات بیجما و انتظارات بیموردی است که زن و مرد از یکدیگر دارند.

مثل اپرسود خنریس از عروسی کم کم حس می‌کنند که فاصله و شکافی میان ایشان راه پیدا می‌کند و بسیار روشن است که پدیده‌آمدن این جدائی روحی در اثر آنست که پسر و دختر کم کم به معایب و نواقصی که در طرف مقابل وجود دارد پی‌میرند و حال آنکه در مرحله ابتدائی بخيال خود کمان می‌گردند که هیچ نقطه ضعی از نظر اختلاف روحی میانشان وجود ندارد، و پس از گذشت آن مرحله ابتدائی از پر خورد بیوب و نواقصی کمان می‌گذرد که در این مورد اشتباه کرده‌اند و اگر دفعه دیگری دست بازداوج بزنند می‌دانند که چگونه شخصی را به همسری انتخاب کنند که صد درصد مطابق و موافق با روحیات او باشد. همین محاسبه و معادله غلط سبب می‌شود بیجای اینکه باروح گذشت و اغماض این فاصله و شکافرا از میان برده با فداکاری شالوده سعادت و خوشبختی خانوادگی خود را پی ریزی کنند، بنای اخلاق و دعوی را گذارده در سر هر چیز کوچکی یک نزاع و مشاجره دامنه داری میانشان روی میدهد.

با اینکه اگر با همسر تازه ایده آل خود ازدواج کند پس از چند روزی دوباره در همان وضع اولی قرار خواهد گرفت بلی این گذشت و روح اغماض است که همسر ایده آلی برای ما بوجود می‌آورد.

در روزنامه اطلاعات در تاریخ (۱۷) اردیبهشت ماه چندین درج شده بود:

« اختلافات زناشویی در تهران افزایش می‌یابد » سپس در مقام بیان علل تحقیق این نوع اختلافات فقط اکتفاء بذکر چند نمونه از این گونه پرونده‌ها نموده که در مراجعت قضائی مورد رسیدگی است و ما هم فقط یکی از آنها اشاره مینماییم.

۰۰۰ در بیمارستان با تزریق خون حال مجرح که به مرگش چیزی باقی نماند بود رو به بیهود گذاشت او در بازجویی علت قصد انتشار خود را چنین شرح داد:

من اسم حبیب‌اله است دلال معاملات اراضی هستم و قی کارم خوب بود و پول فراوانی بددست می‌آوردم با دختر تاجری ازدواج کردم تا وقتی پول داشتم زنم با من خوب بود همینکه بازار زمین از رو ناق افتاد و بی‌پول شدم زن مهربان و خوش اخلاق من بنای ناساز گاری و نافرمانی

را گذاشت، چنان روز گارم را سیاه کرد که حکایت کردنی نیست. او در حالی که زن من بود مهریه اش را باجراء گذاشت و در نتیجه وضع مالی من بدثیر شد تا آنجا که دیشب تصمیم بخود کشی گرفتم... نقل از اظهارات مردی که بهقصد خود کشی در اراضی نازی آباد رعیت‌های دست خود را باتیغ بریلده بود.

اگر این حادثه آنچنان که ذکر کردید واقعیت داشته باید برای این پیوند های زناشویی که محیط اجتماعی ما پرورش دهنده آنست زار زار گریست در کدام ملت و آئینی روابط زناشویی اینچنین است؟

کدام زندگی خانوادگی است که وضع مالی آن همیشه بیک منوال خوب و کامل باشد؟ آیا می‌توان خانواده را پیدا کرد که در تمام دوران زندگی هر گزشکست و ناکامی متوجه ایشان نشده باشد، آنوقت در کدام ملت و آئینی رسم آنستکه بجای فداکاری و تشوییک در مصائب و گرفتاریهای زندگی چنان روز گار را بر مرد تبره و تارساند که اورا از حیات وزندگی و بهره برداری از مزایای آن سیر گردانند؟

در مقالات پیشین به مقداری از فداکاری زن و گذشت مالی او اشاره شد و اسلام هم چنین زنانی را که شریک زندگی تلخ و شیرین مرد بوده در همه اوقات از اینان دلداری و محافظت می‌نمایند به بزرگی وعظمت یاد کرده و از برخی از روایات چنین استفاده می‌شود که این کونه زنان یکی از عمال و کار کنان پرورد گارمی باشند. در کتاب **وسائل الشیعه** این روایت وارد شده است:

« جاء رجل الى رسول الله (ص) فقال ان لي زوجة اذا دخلت تلقمني و اذا خرجت شيعتنى و اذا ارائتنى فهو ما قال لى ما يهمك ان كنت تهتم لرزقك فقد تكفل بذلك غيرك و ان كنت تهتم بأمر اخر تك فزادك الله هما فقال رسول الله (ص) ان الله عملا و هذه من عمل الله لمن اصر اجر الشهيد»

مردی نزد رسول اکرم (ص) آمده گفت زنی دارم که چون بخانه در آیم باستقبال و دیدار من می‌شتابد و هر گاه که عزم بپرون رفتن کنم بمشایعت من شتاب کند و اگر غبار غم و اندوهی در چهره می‌بینند گوید این هاله غم که بر گرد صورت تو قرار دارد از چیست؟ اگر این تشویش از جهت قوت و روزی است، این امور بر عهده کس دیگر می‌باشد و اگر این تأثیر و اندوه برای سرای آخرت به اشد پس شایسته است که هر لحظه فزون تر گردد.

رسول خدا (ص) فرمود: همانا خدارا بندگان برجسته و برگزیده است که این زنهم یکی از آن می‌باشد برای این زن نیمی از پاداش واجر شهادت مقرر است.